

*Serdecznie zapraszam na koncert z cyklu „Pałacowe spotkania z muzyką”,
który odbędzie się 20 czerwca 2010 r. o godz. 13.00
w Pałacu w Jabłonie ul. Modlińska 105.*

Dyrektor

Magdalena Grzelecka

Logo gminy

Koncert dofinansowuje Gmina Jabłonna

Fryderykowi Chopinowi od najwcześniejszych lat życia towarzyszyła muzyka. Matka i starsza siostra, Ludwika, grały na fortepianie, ojciec na flecie i skrzypcach. Naukę gry na fortepianie młody Fryderyk zaczął w wieku lat sześciu pod okiem Wojciecha Żywnego. Niewiele później pojawiły się pierwsze, jeszcze dziecięce kompozycje początkowo zapisywane z pomocą ojca. Już w roku 1818 w miesięczniku naukowo - literackim „Pamiętnik Warszawski” ukazała się notka dotycząca Fryderyka: „prawdziwy geniusz muzyczny: nie tylko bowiem z łatwością największą i smakiem nadzwyczajnym wygrywa sztuki najtrudniejsze na fortepianie, ale nadto jest już kompozytorem kilku tańców i wariacji, nad którymi znawcy muzyki dziwić się nie przestają”. Od tego czasu kariera młodego pianisty i kompozytora zaczęła rozwijać się z zawrotną szybkością, nie przerwał jej nawet wyjazd w listopadzie 1930 roku, który planowany jako tymczasowy wyjazd do Wiednia na skutek wydarzeń w kraju zmienił się w stałą emigrację w Paryżu.

Wszystkie dzieła, które usłyszymy w programie dzisiejszego koncertu powstały w zasadzie już na emigracji. *Barkarola Fis – dur op. 60*, nawiązująca do gatunku pieśni weneckich gondolierów to dzieło powstałe w latach 1845-1846 a wydane w roku 1846, dzieło monumentalne, pełne liryzmu i, jak twierdzi wielu, erotyzmu. W tym samym roku, w sierpniu powstaje także *Polonez – Fantazja As – dur*, utwór o którym w trakcie pisania Chopin miał się wyrazić: „Chciałbym skończyć coś, co jeszcze nie wiem jak nazwę”, łączący w sobie majestat poloneza z niezwykle melancholią porównywaną do tej, która obecna jest w nokturnach kompozytora. O dziele tym pisał Feliks Jabłczyński (1865 - 1928), polski grafik, malarz i krytyk sztuki autor eseju o polonezach Chopina: „Ani Eroica, ani Appassionata Beethovena nie mają ani jednego ustępu o tak wścieklej sile – nie tylko sile mechanicznego uderzenia i brawury – bo te można spotkać u Liszta i Berliozą, ale sile wewnętrznej pasji – tym silniejszej, że u Chopina jest ona prosta, naturalna, jest zwarciem się wszystkich władz człowieka: zmysłów, myśli, woli, siły fizycznej i uczuć. Zapal ten chwilami jest niemal świętym... Tym zapalem wygrywano bitwy...”

Andante spianato i Wielki Polonez Es-dur Op. 22 na fortepian i orkiestrę powstawały na przestrzeni kilku lat, bowiem do powstałego w latach 1830-1831 Poloneza (pisanego początkowo w Warszawie a ukończonego w Wiedniu) dopiero w latach 1834-1835 już w Paryżu dokomponował Chopin *Andante spianato*, czyli solowy wstęp o charakterze nokturnu. Sam zaś polonez jest ostatnim utworem skomponowanym przez Chopina utworem koncertowym utrzymanym w czystym stylu brillant.

Mazurki, które są najliczniejszą grupą wśród jego utworów komponował Chopin przez niemal całe swoje życie (od roku 1825 aż do 1849). Inspirowane polską muzyką ludową wyrastają z trzech tańców polskich – mazura, kujawiaka i oberka. Wszystkie są utworami stylizowanymi i, jakkolwiek podobieństwa do melodii ludowych w niektórych mazurkach są wyraźne, kompozytor nigdy tych melodii nie cytuje wprost. Stosuje natomiast takie środki stylizacji jak np. użycie ludowych skal (lidyjskiej i frygijskiej)

Magdalena Rostworowska

PROGRAM

Barkarola Fis-dur op. 60

Polonez - Fantazja As - dur op. 61

Andante spianato i Wielki Polonez Es - dur op. 22

Mazurki op. 24

Aleksandra Świgut – fortepian

Kierownictwo artystyczne cyklu – **prof. Andrzej Zieliński**

Aleksandra Świgut ur. 21.01.1992 w Nowym Sączu, była uczennicą PSM I i II st. w Nowym Sączu w klasie ad. Marioli Cieniawy - Puchały. Obecnie jest uczennicą V klasy Ogólnokształcącej Szkoły Muzycznej II stopnia w Zespole Państwowych Szkół Muzycznych im. K. Szymanowskiego w Warszawie w klasie fortepianu prof. Piotra Palecznego. Jest laureatką wielu czołowych nagród i wyróżnień zdobytych na ogólnopolskich i międzynarodowych konkursach pianistycznych w tym: I nagrody na Ogólnopolskim Konkursie Pianistycznym „EPTA” w Krakowie, I nagrody na Międzynarodowym Kursie Pianistycznym „Morningside Music Bridge” w Calgary (Kanada) w kategorii „najlepszy koncert z orkiestrą” (lipiec 2007) oraz III nagrody na tym samym konkursie w kategorii „muzyka kameralna”, III nagrody w Ogólnopolskim Konkursie Pianistycznym im. F. Chopina w Warszawie (grudzień 2008), II nagrody w Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym w Nowym Orleanie(USA – lipiec 2009), I miejsce na Ogólnopolskim Konkursie im. K. Szymanowskiego w Warszawie (grudzień 2009), III nagrody na 32 Ogólnopolskim Konkursie Kameralnym we Wrocławiu (wraz z triem).

Pianistka brała także udział w wielu znaczących festiwalach muzycznych jak: Międzynarodowy Festiwal Pianistyczny w Warszawie (2006, 2007), Międzynarodowe Spotkania Młodzieży we Lwowie (2008, 2009), Wielkanocny Festiwal Beethovenowski w Warszawie, Festiwal „Gwiazdy Promują” w Jeleniej Górze – luty 2009, 64 Międzynarodowy Festiwal Pianistyczny w Dusznikach Zdroju – sierpień 2009, Premia Filharmonii Łódzkiej im. A. Rubinsteina listopad 2009, inauguracja Roku Chopinowskiego - Akademia Muzyczna w Katowicach - październik 2009.

Występowała ze znakomitymi dyrygentami: Tadeuszem Wojciechowskim, Maciejem Niesiołowskim, Pawłem Przytockim, Markiem Mosiem, Mirosławem Jackiem Błaszczykiem, Moniką Wolińską, Michałem Dworzyńskim, Łukaszem Borowiczem oraz orkiestrami: „AUKSO”- Orkiestrą Kameralną Miasta Tychy, Orkiestrą Filharmonii Łódzkiej, Orkiestrą Filharmonii Białostockiej, Orkiestrą Akademii Beethovenowskiej.

Jest trzykrotną stypendystką Ministerstwa Kultury i Sztuki. Od 2003 r. jest stypendystką Krajowego Funduszu na rzecz Dzieci oraz Małopolskiej Fundacji Stypendialnej „Sapere Auso”. W roku 2010 otrzymała stypendium Ministerstwa Kultury i Sztuki „Młoda Polska”.